

[Udenrigsministeren]

dømsfrit på de problemer, der opstår, og derfor må vi bestandig lade os lede af vore egentlige interesser.

Helt grundlæggende har det hele tiden været sådan i EF, at når et medlemsland afgiver noget af sin selvbestemmelse, får det til gengæld øget indflydelse på et fællesskab. Men omvendt må man se i øjnene, at afstår man herfra, ja, så får man ingen indflydelse.

Ændringerne i det europæiske politiske og økonomiske landskab er af en sådan størrelsesorden, at valget for regeringen er let: Det forpligter os til at føre en aktiv politik. Men vi kan gøre det i bevidstheden om, at vi har et samfundssystem, der kan bære omkostningerne og er stærkt nok til at imødegå udfordringerne. Det reelle spørgsmål er, om vi, regering og Folketing, har viljen til at formulere en sådan politik, at vi aktivt kan påvirke forhandlingsprocessen, ikke mindst den kommende udformning af EF-samarbejdet.

Udviklingen i Central- og Østeuropa og ikke mindst i Tyskland har gjort det klart for alle, at EF-samarbejdet i kraft af sin natur har en mission, der vedrører hele Europas enhed. Regeringen ønsker, at EF-samarbejdet skal styrkes på en sådan måde, at det kommer til at udgøre fundamentet for Europas politiske og økonomiske enhed.

Økonomiministeren (Niels Helveg Petersen):

Den europæiske udvikling rækker ind over næsten alle politiske områder, som det også er fremgået af statsministerens og udenrigsministerens taler. Min opgave her er at redegøre for EF-arbejdet med de økonomiske og monetære spørgsmål.

Siden debatten her i salen i november sidste år om den økonomiske og monetære union er det væsentligste nye, at Kommissionen har fremlagt et uofficielt arbejdsdokument om en økonomisk og monetær union. Papiret blev drøftet på det uformelle rådsmøde af økonomi- og finansministre i Irland den 31. marts 1990. Jeg har nærmere redegjort for arbejdsdokumentet i Markedsudvalget. Jeg skal her kun fremdrage nogle hovedtræk.

Kommissionen finder – ikke overraskende – at der intet realistisk alternativ er til den model for en økonomisk og monetær union, som i grove træk blev skitseret i Delorsrapporten. Hvad specielt angår den britiske model, hvor

ideen er, at valutaerne skal konkurrere indbyrdes, er det Kommissionens syn, at den nærmest vil øge ustabiliteten på valutamarkedene, altså det stik modsatte af det, vi alle må tilstræbe.

Kommissionen skitserer nogle metoder til, hvordan budgetpolitikken i en økonomisk og monetær union kan håndteres. Der er på dette punkt en væsentlig forskel i forhold til Delorsrapporten. Her tales om bindende øvre grænser for medlemsstaternes budgetunderskud. I stedet tales der nu om bindende procedurer for koordination.

Der er endnu lang vej igen, før der kan blive enighed om et sæt af spilleregler for finanspolitikken i en økonomisk og monetær union. Jeg vil gerne skitsere grundtræk af regeringens holdning.

Vi er indforståede med, at der i en økonomisk og monetær union skal være et forbud mod det, der kaldes monetær finansiering eller, for at sige det mere populært, brug af seddelpressen. Det er en regel, vi i mange år har fulgt i Danmark. Der kan også vise sig behov for et regelsæt imod såkaldt destabiliserende budgetunderskud. Det kan ikke være i nogens interesse, at der i enkeltlande er budgetunderskud af størrelsesordenen 20 pct. af bruttonationalproduktet.

Endvidere er regeringen tilhænger af en vidtgående frivillig koordination af finanspolitikken. En virkelig og seriøs koordination vil fremme vækst og beskæftigelse, som det blev udtrykt i Folketingets dagsorden af 30. november 1989. Og det skal jo ske allerede i første fase, som træder i kraft 1. juli 1990. Det er i virkeligheden noget af en prøvesten for viljen og evnen til samarbejde omkring det finanspolitiske, at koordinationen i første fase lykkes bedre end hidtil.

Kommissionens rapport peger på, at der vil være store økonomiske fordele forbundet med at realisere en økonomisk og monetær union. Der er dog ikke sat tal på – bortset fra at Kommissionen skønner, at et bortfald af vekselomkostninger vil give besparelser på ca. 100 mia. kr. Kommissionen har bebudet, at den senere vil komme med en uddybende rapport, specielt om de økonomiske fordele. Kommissionens analyse af de økonomiske fordele ligger tæt op ad den rapport, der blev udarbejdet af Økonomiministeriet forud for folketingsdebatten sidste år.